

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA EÚ (piatej komory)

zo 16. júla 1992

vo veci C-78/91

Rose Hughes

proti

Chief Adjudication Officer, Belfast,

ktorého predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Social Security Commissioner, Belfast – Spojené Kráľovstvo. - Sociálne zabezpečenie – Rodinný úver.

Kľúčové slová

1. Sociálne zabezpečenie pre migrujúcich pracovníkov ° Predpisy Spoločenstva ° Rozsah pôsobnosti ratione materiae ° Dávky kryté a dávky vylúčené ° Rozlišovacie kritériá ° Dávky určené na pokrytie rodinných výdavkov žiadateľa a poskytnuté na základe objektívnych zákonom stanovených kritérií ° Vrátna ° Nepríspevková dávka ° Bez účinku

(nariadenie Rady č. 1408/71, čl. 4 ods. 1 písm. h)

2. Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov ° Rodinné dávky ° Zamestnaná osoba podľa právnych predpisov jedného členského štátu sídliaca spolu so svojou rodinou v inom členskom štáte ° Odvožené právo manželského partnera na rodinné prídavky zakotvené v právnych predpisoch, ktoré sa na pracovníka vzťahujú ° Podmienky

(nariadenie Rady č. 1408/71, čl. 73)

Zhrnutie

1. Rozdiel medzi dávkami vyňatými z rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 a tými, ktoré do rozsahu jeho pôsobnosti spadajú, sa v podstate odvíja od zložiek konkrétnej dávky, najmä účelu a podmienok, za akých bola poskytnutá, a nie od toho, či vnútroštátna legislatíva dávku klasifikuje ako dávku sociálneho zabezpečenia.

Dávka určená na pokrytie rodinných výdavkov, ktorá sa udeľuje alebo zamieťa podľa zákonom stanovených kritérií, menovite podľa majetkových pomerov žiadateľa, príjmu, počtu a veku vyživovaných detí, bez akéhokoľvek individuálneho a subjektívneho posudzovania osobných potrieb, sa na účely článku 4 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 1408/71 musí považovať za rodinnú dávku.

Skutočnosť, že poskytnutie dávky nepodlieha žiadnej príspevkovej povinnosti je irelevantná, keďže klasifikácia dávky ako dávky sociálneho zabezpečenia, na ktorú sa vzťahuje nariadenie č. 1408/71, nezávisí od metódy, akou je dávka financovaná.

2. Ak zamestnaná osoba podlieha právnym predpisom jedného členského štátu, ale žije spolu so svojou rodinou v inom členskom štáte, jej manželský partner, ktorý nikdy nebol zamestnaný ani nežil v štáte, kde je pracovník zamestnaný, sa môže vo svojej žiadosti o odvodené právo na poberanie rodinných dávok na rodinných príslušníkov pracovníka od kompetentnej inštitúcie toho štátu, odvolávať na článok 73 nariadenia č. 1408/71, pod podmienkou, že pracovník splní podmienky stanovené článkom 73 a pod podmienkou, že podľa vnútroštátnej legislatívy sa príslušné rodinné dávky poskytujú rodinným príslušníkom.

Účastníci konania

Vo veci C-78/91,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 177 ES, podaný Social Security Commissioner, Belfast, ktorý súvisí s konaním

Rose Hughes

proti

Chief Adjudication Officer, Belfast,

o výklade niektorých ustanovení nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, vo verzii kodifikovanej nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES 1983 L 230, s. 6), konkrétne ods. 1 článku 4 a článku 73 nariadenia, a o výklade nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES Anglické špeciálne vydanie 1968: Zväzok I Kapitola II, s. 45), najmä jeho ods. 2 článku 7,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: R. Joliet, predseda piatej komory, J.C. Moitinho de Almeida, G.C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg a D.A.O. Edward, sudcovia,

generálny advokát: W. Van Gerven,

tajomník: J. Ruehl, hlavný referent,

so zreteľom na písomné pripomienky, ktoré predložili:

- Rose Hughes, v zastúpení: John O' Neill, právnik Belfast Law Centre,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: Rosemary Caudwell, právne oddelenie ministerstva financií, splnomocnená zástupkyňa, s asistentmi Brian Kerr QC a David Pannick, právnik,

- nemecká vláda, v zastúpení: Ernst Roeder a Joachim Karl, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia európskych spoločenstiev, v zastúpení: Nicholas Khan, právne služby Komisie, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na správu pre pojednávanie,

po vypočutí ústnych pripomienok Rose Hughes, v zastúpení Nick Hanna, právnik a Gerry Grainger, advokáta, vlády Spojeného kráľovstva, v zastúpení Sue Cochrane, splnomocnenej zástupkyne a Eleanor Sharpston, advokátky, a Komisie na pojednávaní dňa 19. marca 1992,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6 May 1992,

vyhlásil tento

Rozsudok

Odôvodnenie

1. Rozhodnutím zo 14. januára 1991, ktoré bolo súdnemu dvoru predložené 26. februára 1991, Social Security Commissioner, Belfast, podal súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 177 ES o niekoľkých otázkach týkajúcich sa výkladu nariadenia Rady (EHS) č 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, vo verzii kodifikovanej nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES 1983 L 230, s. 6), konkrétne ods. 1 článku 4 a článku 73 nariadenia, a o výklade nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES, Anglické špeciálne vydanie 1968: Zväzok I Kapitola II, s. 45), najmä jeho ods. 2 článku 7.
2. Tieto otázky vyvstali v priebehu pojednávania medzi Rose Hughes a Chief Adjudication Officer, Belfast, o nároku pani Hughes na rodinný úver.
3. Rodinný úver je týždenná nepríspevková dávka poskytovaná rodinám s obmedzenými prostriedkami podľa zákona o sociálnom zabezpečení (Severné Írsko) z roku 1986 a nariadení o sociálnom zabezpečení (všeobecne) (Severné Írsko) z roku 1987.
4. Článok 21 zákona o sociálnom zabezpečení (Severné Írsko) z roku 1986 stanovuje
 "(1) Zavedené schémy upravujú nasledujúce dávky (v tomto zákone označované ako „dávky podmienené výškou príjmov“) °
 a) podpora príjmov;
 b) rodinný úver a

c) príspevok na bývanie.

(...)

(5) S prihliadnutím na pravidlá stanovené v ods. 1 písm. a) čl. 52, má osoba v Severnom Írsku nárok na rodinný úver ak, v čase kedy bola žiadosť o jeho poskytnutie podaná alebo sa za podanú považuje

a) jej príjem

i) nepresahuje stanovenú výšku alebo

ii) presahuje stanovenú výšku, ale iba o čiastku zodpovedajúcu čiastke po uskutočnení odpočtov stanovených v ods. 3 článku 22,

b) vykonáva sám, ak žije v manželskom alebo nemanželskom zväzku, alebo aj jej partner bežnú platenú prácu a

(c) nesie zodpovednosť, ak žije v manželskom alebo nemanželskom zväzku, ona alebo jej partner za člena spoločnej domácnosti, ktorý je dieťaťom alebo osobou vymedzenou predpisom.“ [neoficiálny preklad]

5. Predpis 3 ods.1 nariadení o rodinnom úvere (Všeobecne) (Severné Írsko) z roku 1987 definuje podmienku bydliska a prítomnosti v Severnom Írsku nasledovne:

„Osoba sa bude považovať za prítomnú v Severnom Írsku ak, k dátumu podania žiadosti °

(a) je prítomná a obvykle sídli v Severnom Írsku,

(b) jej partner, ak takýto existuje, obvykle sídli v Spojenom kráľovstve,

c) jej príjmy alebo príjmy jej partnera, ak takéto existujú, pochádzajú aspoň sčasti zo zárobkovej činnosti v Spojenom kráľovstve alebo v Írskej republike a

d) jej príjmy v celom rozsahu nepochádzajú iba zo zárobkovej činnosti mimo Spojeného kráľovstva alebo Írskej republiky a nie je tomu tak ani pri príjmoch jej partnera, ak nejaké má.“ [neoficiálny preklad]

6. Pani Hughes žije so svojim manželom a troma deťmi v Írsku. Nepracuje. Jej manžel, občan Spojeného kráľovstva, pracuje v Severnom Írsku na ministerstve poľnohospodárstva a nikdy nepracoval inde ako v Severnom Írsku.

7. Dňa 30. marca 1988 požiadala pani Hughes príslušný orgán v Severnom Írsku o poskytnutie rodinného úveru. Jej žiadosť zamietol najprv Adjudication Officer a následne po odvolaní, Enniskillen Social Security Appeal Tribunal (odvolací súd pre sociálne zabezpečenie v Enniskillen), z dôvodu nevyhovenia pani Hughes podmienke pobytu stanovenej v ods.5 čl. 2 zákona o sociálnom zabezpečení (Severné Írsko) z roku 1986, ako definuje ods. 1 nariadenia 3 nariadení o rodinnom úvere (Všeobecne) (Severné Írsko)z roku 1987.

8. Podľa názoru pani Hughes, aj napriek tomu, že nespĺňa podmienky pobytu, má nárok na získanie rodinného úveru na základe právnych predpisov Spoločenstva. Argumentuje, že rodinný úver je dávkou sociálneho zabezpečenia na účely ods. 1 písm. h) článku 4 nariadenia č. 1408/71 a že by malo platiť nariadenie a najmä jeho článok 73. Alternatívne pani Hughes tvrdí, že rodinný úver je sociálnou výhodou v zmysle ods.2 článku 7 nariadenia č. 1612/68 a že podmienka pobytu,

ktorú ukladajú právne predpisy Spojeného kráľovstva, je nepriamou diskrimináciou migrujúcich pracovníkov zakázanou týmto článkom.

9. Adjudication Officer tvrdí, že rodinný úver nie je dávkou sociálneho zabezpečenia v zmysle ods. 1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71 a teda je mimo rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 1408/71. Podľa jeho názoru je sociálnou výhodou v zmysle ods. 2 čl. 7 nariadenia č. 1612/68; avšak na toto nariadenie sa môže spoliehať iba štátny príslušník členského štátu iného, než v ktorom je príslušná osoba zamestnaná.

10. Social Security Commissioner, ktorý rozhoduje o odvolaní v tejto veci, prerušil konanie a predložil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„(1) Je rodinný úver dávkou sociálneho zabezpečenia v zmysle ods.1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71?

(2) Ak áno, v prípade, že zamestnaná osoba podlieha právnemu poriadku jedného členského štátu (členského štátu A), má manželský partner takejto osoby podľa čl. 73 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 nárok poberať za rodinných príslušníkov zamestnanej osoby sídliačich v inom členskom štáte (členský štát B) rodinné dávky stanovené právnymi predpismi členského štátu A, ak manželský partner nikdy nežil ani nebol zamestnaný v členskom štáte A?

„(3) Ak rodinný úver nie je dávkou sociálneho zabezpečenia, je sociálnou výhodou v zmysle ods.2 čl. 7 nariadenia č. 1612/68?

(4) Ak áno, môže toto nariadenie platiť, ak je pracovník štátnym príslušníkom členského štátu, v ktorom je a vždy bol zamestnaný?

(5) Ak áno, priznáva toto nariadenie práva aj manželskému partnerovi takéhoto pracovníka, ak manželský partner nesídlí v členskom štáte, v ktorom je zamestnaný pracovník?“

11. Podrobnejší prehľad faktických skutočností a právne pozadie veci opisuje správa pre jednanie, priebeh jednania a písomné pripomienky predložené Súdnemu dvoru, o ktorých sa tu ďalej zmiňujeme a diskutujeme do tej miery, do akej je to relevantné pre odôvodnenie Súdného dvora.

Prvá otázka

12. Svojou prvou otázkou týkajúcou sa rozsahu pôsobnosti *ratione materiae* nariadenia č. 1408/71, sa vnútroštátny súd snaží dozvedieť, či sa dávka, akou je rodinný úver, má pokladať za dávku sociálneho zabezpečenia na účely ods.1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71.

13. Podľa ods. 1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71 sa rozsah pôsobnosti *ratione materiae* nariadenia vzťahuje na všetky právne predpisy členských štátov v súvislosti s časťami sociálneho zabezpečenia uvedenými v písm. a) až h) tohto ustanovenia, pričom podľa ods. 4 čl. 4 sa toto nariadenie nevzťahuje, okrem iného, na „sociálnu a zdravotnú pomoc“.

14. Súdny dvor sa opakovane vyslovil, že rozdiel medzi dávkami vyňatými z rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 a tými, ktoré do rozsahu jeho pôsobnosti

spadajú, sa v podstate odvíja od zložiek konkrétnej dávky, najmä účelu a podmienok, za akých bola poskytnutá, a nie od toho, či vnútroštátna legislatíva dávku klasifikuje ako dávku sociálneho zabezpečenia.

15. Súdny dvor navyše vždy tvrdil, že dávku je možné považovať za dávku sociálneho zabezpečenia pokiaľ je poskytnutá prijímateľom bez akéhokoľvek individuálneho subjektívneho posudzovania osobných potrieb na základe ich právne definovaného postavenia a pod podmienkou, že sa dotýka jedného z rizík výslovne uvedeného v ods. 1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71 (pozri rozsudky súdu vo veci C-356/89 Newton [1991] Zb. s. I-3017; veciach 379/85 až 381/85 a 93/86 Giletti [1987] Zb. 955, ods. 11; a vo veci 249/83 Hoeckx [1985] Zb. 973, ods. 12 až 14).
16. Ak sa tieto kritériá používajú na dávky, akými je rodinný úver, je jednoznačné, pokiaľ ide o splnenie prvej podmienky, že ustanovenia upravujúce poskytnutie rodinného úveru priznávajú prijímateľom právne definované právo. Podľa názoru nemeckej vlády a vlády Spojeného kráľovstva však osobné potreby žiadateľa predstavujú základné kritérium pre poskytnutie rodinného úveru a dávku je preto nutné pokladať za sociálnu pomoc.
17. I keď je pravda, že dávky, akými sú rodinné úvery, sa poskytujú alebo zamietajú podľa majetku žiadateľov, ich príjmu, počtu a veku ich vyživovaných detí, z tohto nevyplýva, že poskytnutie dávky závisí od subjektívneho posúdenia osobných potrieb žiadateľa, čo je charakteristickým znakom pri sociálnej pomoci (pozri vec 187/73 Callemeyn [1974] Zb. 553, ods. 7 a 8). Použité kritériá sú objektívne a právne definované a ak sú splnené, priznáva sa nárok na dávku, pričom nie je v právomoci kompetentného orgánu prihliadať na osobnú situáciu žiadateľa.
18. V súvislosti s druhou otázkou, vláda Spojeného kráľovstva argumentuje, že rodinný úver nezodpovedá žiadnej časti sociálneho zabezpečenia uvedenej v ods. 1 čl. 4 nariadenia č. 1408/71, keďže jeho hlavným účelom je doplniť príjem nedostatočne platených pracovníkov s rodinou, ktorí by mali vyšší príjem, ak by ostali nezamestnaní, a takto ich podporiť, aby ďalej pokračovali v zamestnaní.
19. Z dokumentov predložených Súdnemu dvoru sa javí, že rodinný úver vlastne plní dvojakú funkciu: po prvé, ako uviedla vláda Spojeného kráľovstva, podporuje nedostatočne platených pracovníkov, aby zotrvali v zamestnaní; a po druhé, jeho úlohou je pokrývať rodinné výdavky, čo je jednoznačné najmä zo skutočnosti, že sa vypláca iba ak rodina žiadateľa má jedno alebo viacero detí a zo skutočnosti, že výška dávky sa líši v závislosti od veku detí.
20. Práve s ohľadom na túto druhú funkciu, dávka, akou je rodinný úver, spadá do kategórie rodinných dávok definovaných v bode i) písm. u) čl. 1 nariadenia č. 1408/71 a teda súvisí s rizikami uvedenými v písm. h) ods. 1 čl. 4 tohto nariadenia.
21. V rozpore s názorom vyjadreným nemeckou vládou a vládou Spojeného kráľovstva, skutonosť, že poskytnutie dávky nie je podmienené príspevkovou

povinnosťou, neovplyvňuje jej klasifikáciu ako dávky sociálneho zabezpečenia. Spôsob, akým je dávka financovaná z pohľadu jej klasifikácie ako dávky sociálneho zabezpečenia je irelevantný, čo jednoznačne vyplýva zo skutočností, že podľa ods. 2 čl. 4 nariadenia č. 1408/71 nie sú nepríspevkové dávky vyňaté z rozsahu pôsobenia nariadenia.

22. V dôsledku uvedeného, je odpoveď na prvú otázku taká, že dávka poskytovaná automaticky rodinám, ktoré splnia určité objektívne kritériá týkajúce sa najmä ich veľkosti, príjmu a kapitálových zdrojov, musí byť považovaná za rodinnú dávku pre účely písm. h) ods. 2 čl. 4 nariadenia č. 1408/71.

Druhá otázka

23. Druhú otázku je ďalej potrebné zvážiť z pohľadu rozsahu pôsobnosti *ratione personae* nariadenia č. 1408/71. Vnútroštátny súd sa snaží dozvedieť, či ak sa na zamestnanú osobu vzťahujú právne predpisy jedného členského štátu a žije spolu so svojou rodinou v inom členskom štáte, má jej manželský partner nárok podľa článku 73 nariadenia č. 1408/71 poberať rodinné dávky stanovené právnymi predpismi štátu, kde zamestnaná osoba pracuje aj vtedy, ak jej manželský partner nikdy nesídlil ani nebol zamestnaný v tomto štáte.

24. Podľa článku 73 nariadenia č. 1408/71 zamestnaná alebo samostatne zárobkovo činná osoba, na ktorú sa vzťahujú právne predpisy jedného členského štátu má nárok „...na rodinné dávky stanovené v právnych predpisoch prvého členského štátu pre svojich rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko na území iného členského štátu, ako keby mali bydlisko na území prvého členského štátu.“

25. Podľa ods. 1 čl. 2 nariadenia č. 1408/71, ustanovenia nariadenia, vrátane ustanovení čl. 73, sa vzťahujú na zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby „...na ktorých sa vzťahujú alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktorí sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov, ... , ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých“. Ako sa Súdny dvor už vyslovil vo veci 40/76 Kermaschek [1976] Zb. 1669, podľa nariadenia č. 1408/71 si rodinní príslušníci pracovníka môžu nárokovať odvodené práva získané na základe ich postavenia rodinného príslušníka pracovníka, čo znamená, osoby, ktorá si môže nárokovať práva na dávky upravené nariadením ako svoje vlastné práva.

26. Z tohto vyplýva, že manželský partner zamestnanej osoby si môže nárokovať odvodené právo na rodinné dávky podľa článku 73 nariadenia č. 1408/71 pod podmienkou, že je rodinným príslušníkom pracovníka, ktorý spĺňa podmienky stanovené v článku 73 a pod podmienkou, že aj podľa vnútroštátnych právnych predpisov sa príslušné rodinné dávky priznávajú rodinným príslušníkom.

27. Keďže sa v článku 73 nariadenia č. 1408/71 nevyžaduje, aby bol manželský partner pracovníka tiež zamestnaný v členskom štáte, ktorého právne predpisy sa používajú, ale odkazuje konkrétne na prípad, kedy rodina pracovníka býva v inom členskom štáte, je na účely poskytnutia odvodeného práva na rodinné dávky

irelevantné, že manželský partner pracovníka nikdy nebýval ani nebol zamestnaný v členskom štáte, ktorého právne predpisy sa používajú.

28. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odpoveďou na druhú otázku je, že ak zamestnaná osoba podlieha právnym predpisom jedného členského štátu, ale žije spolu so svojou rodinou v inom členskom štáte, jej manželský partner, ktorý nikdy nebol zamestnaný ani nežil v štáte, kde je pracovník zamestnaný, sa môže vo svojej žiadosti o odvodené právo na poberanie rodinných dávok na rodinných príslušníkov pracovníka od kompetentnej inštitúcie toho štátu, odvolávať na článok 73 nariadenia č. 1408/71, pod podmienkou, že pracovník splní podmienky stanovené článkom 73 a pod podmienkou, že podľa vnútroštátnej legislatívy sa príslušné rodinné dávky poskytujú rodinným príslušníkom.

Tretia, štvrtá a piata otázka

29. Svojou treťou, štvrtou a piatou otázkou vnútroštátny súd upriamuje pozornosť na problémy týkajúce sa uplatňovania rozsahu pôsobnosti *ratione materiae* a *ratione personae* nariadenia č. 1612/68. Otázky boli však vznesené iba v situácii, ak by rodinný úver nemohol byť považovaný za dávku sociálneho zabezpečenia a teda by sa nepoužilo nariadenie č. 1408/71. V zmysle odpovedí na predchádzajúce otázky, nie je potrebné na tieto otázky odpovedať.

Rozhodnutie o trovách

Trovy

30.30 Trovy konania, ktoré vznikli vládam Spojeného kráľovstva a Federálnej republiky Nemecko a Komisii európskych spoločenských v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru, nemôžu byť nahradené. Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Výroková časť

Z týchto dôvodov,

SÚDNY DVOR (piata komora),

o otázkach predložených Social Security Commissioner, Belfast, rozhodnutím zo 14. januára 1991, rozhodol takto:

- 1. Dávka, ktorá je poskytnutá automaticky rodinám spĺňajúcim určité kritériá súvisiace konkrétne s ich veľkosťou, príjmom a kapitálovými zdrojmi, musí byť považovaná za rodinnú dávku na účely písm. h) ods. 1**

čl. 4 nariadenia Rady (EHS) č.1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva.

- 2. Ak zamestnaná osoba podlieha právnym predpisom jedného členského štátu, ale žije spolu so svojou rodinou v inom členskom štáte, jej manželský partner, ktorý nikdy nebol zamestnaný ani nežil v štáte, kde je pracovník zamestnaný, sa môže vo svojej žiadosti o odvodené právo na poberanie rodinných dávok na rodinných príslušníkov pracovníka od kompetentnej inštitúcie toho štátu, odvolávať na článok 73 nariadenia č. 1408/71, pod podmienkou, že pracovník splní podmienky stanovené článkom 73 a pod podmienkou, že podľa vnútroštátnej legislatívy sa príslušné rodinné dávky poskytujú rodinným príslušníkom.**